

ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา

เรื่อง การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ทุเรียนทะเลหอย

ทะเบียนเลขที่ สช 66100203

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เป็นไปตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. 2546 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 กรมทรัพย์สินทางปัญญาจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนทะเลหอย คำขอเลขที่ 65100301 ทะเบียนเลขที่ สช 66100203 ซึ่งมีรายการทางทะเบียนตามบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลตั้งแต่วันยื่นคำขอขึ้นทะเบียน 21 กันยายน 2565

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. 2566

(นายวุฒิไกร ลีวีระพันธุ์)
อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

ทุเรียนทะเลหอย

Tu - Rian Talay Hoi หรือ Talay Hoi Durian

(1) เลขที่คำขอ	65100301	ทะเบียนเลขที่	สช 66100203
(2) วันที่ยื่นคำขอ	21 กันยายน 2565	วันที่ขึ้นทะเบียน	21 กันยายน 2565
(3) ผู้ขอขึ้นทะเบียน
ที่อยู่	จังหวัดกระบี่
ศาลากลางจังหวัดกระบี่ ถนนอุตรกิจ อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่ 81000		
(4) รายการสินค้า	ทุเรียน		
(5) คุณภาพ ชื่อเสียง คุณสมบัติหรือคุณลักษณะเฉพาะของสินค้า			

คำนิยาม

ทุเรียนทะเลหอย (Tu - Rian Talay Hoi หรือ Talay Hoi Durian) หมายถึง ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง และพันธุ์ชะนี ที่มีรสชาติหวานมัน เข้มข้น เนื้อหนา ละเอียดยื่น ผิวสัมผัสแห้ง ไล่แห้งแม้จะเก็บเกี่ยวในช่วงที่มีฝนตกชุก กลิ่นหอมอ่อน ปลุกและผลิตในพื้นที่ตำบลปลายพระยา และตำบลเขาเขน อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ทุเรียน : พันธุ์หมอนทอง พันธุ์ชะนี

(2) ลักษณะทางกายภาพ

- ผล หนามสีเขียวปนน้ำตาลถึงน้ำตาลแดง หนามใหญ่ ฐานหนามกว้าง ก้านขั้วใหญ่ แข็งแรง สีน้ำตาลเข้ม
- เนื้อ เนื้อหนา สีเหลืองนวลถึงเหลืองเข้ม เนื้อสัมผัสเนยละเอียดแห้ง เนื้อไม่ฉ่ำน้ำ และไล่แห้ง ไม่เป็นไส้ซึม แม้จะเก็บเกี่ยวในช่วงที่มีฝนตกชุก
- รสชาติ หวานละมุน ไม่หวานแหลม มีความมันมาก
- กลิ่น หอมอ่อน กลิ่นไม่จัดแม้สุกงอม
- เมล็ด ค่อนข้างลีบ

(3) ลักษณะเฉพาะพันธุ์

- พันธุ์หมอนทอง ทรงผลกลมยาว ปลายผลแหลม ปลายหนามเล็กแหลม เปลือกค่อนข้างบาง เนื้อหนาสีเหลืองนวล กลิ่นหอมอ่อน

- พันธุ์ชะนี ทรงผลยาว ปลายผลป้าน หนามใหญ่ เนื้อหนาสีเหลืองเข้ม กลิ่นไม่จัดมาก

(4) ลักษณะทางเคมี

- ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งในทุเรียนหมอนทอง ไม่ต่ำกว่า 32 เปอร์เซ็นต์แห้ง

- ค่าเฉลี่ยของเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งในทุเรียนชะนี ไม่ต่ำกว่า 30 เปอร์เซ็นต์แห้ง

กระบวนการผลิต

การปลูก

(1) ใช้ต้นพันธุ์หมอนทอง และพันธุ์ชะนี ที่ขยายพันธุ์จากกิ่งพันธุ์หรือยอดพันธุ์ คุณภาพดี ตรงตามลักษณะพันธุ์ จากต้นพันธุ์ในพื้นที่จังหวัดกระบี่ ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจันทบุรี โดยมาจากแหล่งที่เชื่อถือได้ เช่น หน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น

(2) เตรียมพื้นที่ โดยการไถพรวน ปรับพื้นที่ให้เรียบ ปรับปรุงดินตามความเหมาะสมของพื้นที่ เพื่อสะดวกในการวางระบบน้ำและการจัดการสวน

(3) กำหนดระยะปลูกประมาณ 8×8 ถึง 10×10 เมตร หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่ กรณีที่ปลูกด้วยวิธีการเสียบชำ สามารถกำหนดระยะปลูกน้อยลงได้ กรณีปลูกในพื้นที่ลาดเอียง ไล่เลาะใช้วิธีกะระยะเป็นแนวเว้นระยะห่างประมาณ 8 - 10 เมตร ควรปลูกขวางความลาดเทของพื้นที่ หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่

(4) ขุดหลุมปลูกขนาดประมาณ $50 \times 50 \times 50$ เซนติเมตร รองก้นหลุมด้วยปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอก เศษใบไม้อินทรีย์วัตถุอื่นๆ หรือตามความเหมาะสมของพื้นที่

(5) นำต้นพันธุ์ทุเรียนลงปลูก กลบดินลงในหลุม แล้วนำไม้มาปักหลักข้างต้นทุเรียนที่ปลูก แล้วผูกเชือกหรือวัสดุอื่น เพื่อป้องกันลมพัดโยก หาวสตุคลุมโคนต้น เพื่อกักเก็บความชื้นให้กับต้นทุเรียน

การดูแลรักษา

(1) การให้น้ำ ควรให้น้ำอย่างสม่ำเสมอ ตามพัฒนาการของต้นทุเรียน เพื่อการเจริญเติบโตที่ดีและต่อเนื่อง โดยในพื้นที่ที่มีฝนตกหนัก ควรทำทางระบายน้ำและตรวจดูบริเวณหลุมปลูก ถ้าดินยุบตัว เป็นแอ่งมีน้ำขัง ต้องพูนดินเพิ่ม หรือในช่วงฤดูแล้งควรใช้วัสดุคลุมดิน เพื่อช่วยรักษาความชื้นในดิน

(2) การใส่ปุ๋ย ก่อนใส่ปุ๋ยต้องกำจัดวัชพืช และรดน้ำตามทุกครั้ง โดยระยะก่อนให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง และระยะให้ผลผลิตแล้ว ใส่ปุ๋ยอย่างน้อย ปีละ 3 ครั้ง บริเวณใต้ทรงพุ่มโดยรอบประเภทของปุ๋ย และปริมาณ ขึ้นอยู่กับพัฒนาการของต้นทุเรียน

(3) การกำจัดวัชพืช สามารถใช้วิธีการถอน ถาก ตัดด้วยเครื่องมือ โดยต้องระวังไม่ให้ระบบราก กระแทบกระเทือน หรือวิธีอื่นตามความเหมาะสม ซึ่งต้องไม่ส่งผลเสียต่อลำต้นและผลทุเรียน

(4) การตัดแต่งกิ่ง ตัดแต่งให้มีลำต้นเดียว ตัดกิ่งแห้ง กิ่งแขนง กิ่งกระโดง ให้ต้นทุเรียนโปร่ง กิ่งไม้บังแสงแดด ซึ่งกันและกัน

(5) การตัดแต่งดอก ตัดแต่งช่อดอกบนกิ่งขนาดเล็กหรือปลายกิ่ง หรือตามความเหมาะสมของต้น

(6) การตัดแต่งผล ตัดแต่งผลขนาดเล็ก ผลที่มีพัฒนาการผิดปกติ มีโรคหรือแมลงมาทำลาย หรือไม่อยู่ในตำแหน่งที่ต้องการ ควบคุมปริมาณให้เหมาะสมกับต้น

การเก็บเกี่ยว

(1) ระยะเวลาที่เหมาะสมในการเก็บเกี่ยว คือ ช่วงเดือนพฤษภาคมถึงต้นเดือนสิงหาคม

(2) อายุการเก็บเกี่ยวที่เหมาะสม

- ใช้วิธีนับอายุหลังดอกบานแล้ว โดยทุเรียนพันธุ์หมอนทองต้องไม่น้อยกว่า 120 วัน และทุเรียนพันธุ์ชะนี ต้องไม่น้อยกว่า 90 วัน

- ใช้วิธีสังเกตจากลักษณะภายนอก เช่น ผิวแห้งกร้าน เปลี่ยนจากสีเขียวสดเป็นเขียวปนน้ำตาล ปลายหนามแห้ง

(3) วิธีการเก็บเกี่ยว ใช้อุปกรณ์ที่คมและสะอาด ตัดบริเวณเหนือปลีง้านผล และนำผลทุเรียนลงมาอย่างระมัดระวัง ป้องกันอันตรายกับผู้ปฏิบัติงาน และไม่ให้ผลทุเรียนตกกระแทกเสียหาย หรือโยนผลทุเรียนลงมาด้านล่าง โดยใช้กระสอบป่านหรือวัสดุที่เหมาะสมตัวรับ นำผลมาวางเรียงบนวัสดุรองรับ ไม่วางบนพื้นดินโดยตรง คัดแยกผลที่ตกหล่น ขั้วผลหัก หรือมีตำหนิจากโรคและแมลง ไว้ต่างหาก

(4) การเก็บรักษาและการขนย้าย ขนย้ายทุเรียนไปไว้ในสถานที่คัดแยกในร่ม วางเรียงบนแท่นหรือใส่ภาชนะที่เหมาะสม ไม่วางผลซ้อนทับกันมากเกินไป ควรขนย้ายให้น้อยที่สุด ภาชนะที่ใช้ในการขนย้ายต้องสามารถป้องกันทุเรียนจากการกระแทกกระแตกได้

การบรรจุหีบห่อ

รายละเอียดบนฉลาก หรือบรรจุภัณฑ์ ให้ประกอบด้วย

(1) ชื่อสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ทุเรียนทะเลหอย” หรือ “Tu - Rian Talay Hoi” หรือ “Talay Hoi Durian”

(2) ชื่อ ที่อยู่แหล่งผลิต เบอร์ติดต่อ ของผู้ผลิตหรือ ผู้ประกอบการค้า

(3) วัน เดือน ปี ที่เก็บเกี่ยว หรือ วันที่เหมาะสมในการบริโภค

(6) ลักษณะภูมิประเทศและลักษณะภูมิอากาศ

พื้นที่การเพาะปลูกทุเรียนทะเลหอย ตั้งอยู่ในตำบลปลายพระยาและตำบลเขาชน อำเภอลำปลายพระยา สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นที่ราบสูง ที่ราบเนินเขา มีภูเขาน้อยใหญ่สลับซับซ้อนอยู่เป็นจำนวนมาก พื้นที่ยังคงสภาพความเป็นป่าสมบูรณ์ และมีภูเขาหินปูนล้อมรอบ ลักษณะดินส่วนมากเป็นดินที่เกิดจากการผุพังสลายตัวอยู่กับที่ของหินปูน ดินเป็นดินเหนียวจัดร่วนซุย ดินร่วนละเอียดลึกมาก ดินบนเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ดินเหนียว สีแดงหรือสีแดงเข้ม การระบายน้ำดี ไม่มีน้ำท่วมขัง ดินบนมีอินทรีย์วัตถุสูง พื้นที่มีการสะสมคาร์บอนในดินสูงและเป็นแหล่งหินปูน จึงทำให้มีธาตุอาหารหลัก ธาตุอาหารรอง และจุลธาตุที่ส่งผลดีต่อทุเรียน และมีแหล่งน้ำเพียงพอทั้งจากแหล่งน้ำที่สร้างขึ้น และแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยเฉพาะหนองน้ำทะเลหอย ที่พบว่ามีหอยน้ำจืดซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดคุณภาพของน้ำ และเป็นแหล่งอินทรีย์วัตถุที่ดี จึงเหมาะสมต่อการปลูกทุเรียนที่เป็นพืชที่มีระบบรากค่อนข้างตื้น ทำให้ได้รับธาตุอาหารอย่างเต็มที่ เจริญเติบโตได้ดี ไม่ค่อยพบการเป็นโรคที่มีสาเหตุจากเชื้อรา

ด้านสภาพภูมิอากาศ จังหวัดกระบี่ได้รับอิทธิพลของมรสุมทั้งสองฝั่ง ทำให้ฝนตกชุกในฤดูฝน เพราะอยู่ทางด้านรับลมจึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียอย่างเต็มที่ ส่วนฤดูหนาวมีฝนตกบ้าง เนื่องจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทย มีปริมาณน้ำฝนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีปริมาณน้ำคุณภาพดีเพียงพอต่อความต้องการของทุเรียน มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีและความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีอยู่ในช่วงที่เหมาะสม มีช่วงว่างของฤดูมรสุมเป็นช่วงแล้งค่อนข้างเร็ว การกระจายตัวของฝนที่ตกเป็นช่วงๆ ทำให้ทุเรียนติดดอกค่อนข้างเร็ว เมื่อถึงช่วงทุเรียนแก่เต็มที่ ตรงกับระยะฝนทิ้งช่วง เวลาเก็บเกี่ยวจึงมักไม่ตรงกับช่วงที่ฝนตกชุก

การจัดการสวนเน้นการดูแลรักษาแบบธรรมชาติ ใช้ภูมิปัญญาแบบดั้งเดิม อาศัยการพึ่งพาธรรมชาติ ทั้งวิธีการปลูกโดยอาศัยการเสียบข้าง การเลี้ยงผึ้งไว้ช่วยผสมเกสรดอกทุเรียน ทุเรียนทะเลหอยจึงมีรสชาติอร่อย หอม หวานมัน อันเป็นผลจากแหล่งภูมิศาสตร์ที่มีความอุดมสมบูรณ์ โดยแทบจะไม่ได้ใช้สารเคมีปรุงแต่งใดๆ

จากองค์ประกอบสำคัญทั้งดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีธาตุอาหารหลักที่จำเป็น ระบายน้ำได้ดี ไม่กักเก็บน้ำ สภาพภูมิอากาศ ฤดูกาลที่เหมาะสมต่อการติดดอกออกผล ทำให้ได้ผลผลิตในช่วงระยะเวลาที่ดี ทั้งยังมีปริมาณน้ำที่เพียงพอจากทั้งน้ำฝนและแหล่งน้ำคุณภาพดีอย่างหนองน้ำทะเลหอย ที่อุดมไปด้วยธาตุอาหารรอง และจุลินทรีย์ผสมผสานกับภูมิปัญญา อาศัยการพึ่งพาธรรมชาติ ส่งผลให้ทุเรียนทะเลหอยเป็นทุเรียนคุณภาพดีที่มีความโดดเด่นแตกต่างจากทุเรียนในพื้นที่อื่น ด้วยความหวาน มัน ที่เข้มข้นและลงตัว เป็นรสชาติที่นุ่มนวลละมุน รสชาติอร่อยเหมือนทุเรียนผสมครีมหรือนมสด เนื้อสัมผัสแห้ง ไม่ค่อยพบปัญหาไส้ซึม เป็นที่ประทับใจของผู้ที่ได้รับประทาน จนสร้างชื่อเสียงโด่งดังและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคเป็นอย่างมาก

ประวัติความเป็นมา

บ้านทะเลหอย แต่เดิมเป็นป่าที่บรกร้างไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ จนเมื่อปี พ.ศ. 2518 ได้มีชาวบ้านจากจังหวัด นครศรีธรรมราช อพยพเข้ามาตั้งรกราก ที่บ้านทะเลหอยแห่งนี้ มีแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่กว่า 300 ไร่ อยู่ท่ามกลาง หุบเขาหินปูนที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลกว่า 120 เมตร และพบหอยน้ำจืดอาศัยอยู่จำนวนมาก จึงเรียกว่า “บ้านทะเลหอย” ชาวบ้านกลุ่มแรกที่เข้ามาตั้งรกรากในพื้นที่นั้น เดิมมีอาชีพทำนา แต่ด้วยสภาพพื้นที่ของบ้าน ทะเลหอยที่เป็นลักษณะที่ราบสูงและที่ราบเนินเขา มีภูเขาน้อยใหญ่ สลับซับซ้อนอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การปลูกไม้ผล ปัจจุบันบ้านทะเลหอย ได้ถูกทำการแบ่งเขตตามการปกครอง ครอบคลุมพื้นที่ 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลปลายพระยาและตำบลเขาเขน ทุเรียนทะเลหอยถูกนำมาปลูกในพื้นที่ เมื่อปี พ.ศ. 2526 โดยมีพื้นที่ปลูกกว่า 1,300 ไร่ และให้ผลผลิตประมาณ 450 ตันต่อปี ลักษณะทุเรียนจะมีหนาม แดง ร่องเขียว โดยสิ่งที่โดดเด่น คือ เนื้อจะมีสีเหลืองสวย เนื้อแห้งมาก รสชาติหวานมัน นับเป็นหนึ่งในของดี กระบี่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีการจัดงานเพื่อเป็นส่งเสริมสินค้าทุเรียนทะเลหอยให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย และ ยังได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมงานแสดงสินค้าทั้งภายในและภายนอกจังหวัด และยังมีสื่อช่องทางต่างๆ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ไปทั่วประเทศ

(7) ขอบเขตที่ตั้งแหล่งภูมิศาสตร์

ขอบเขตพื้นที่การปลูกและผลิตทุเรียนทะเลหอย ครอบคลุมพื้นที่ ตำบลปลายพระยา และตำบลเขาเขน อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่ รายละเอียดตามแผนที่

(8) การพิสูจน์แหล่งกำเนิด

(1) ทุเรียนทะเลหอย ต้องปลูกและผลิตในเขตพื้นที่ที่กำหนด และตามกระบวนการผลิตข้างต้น

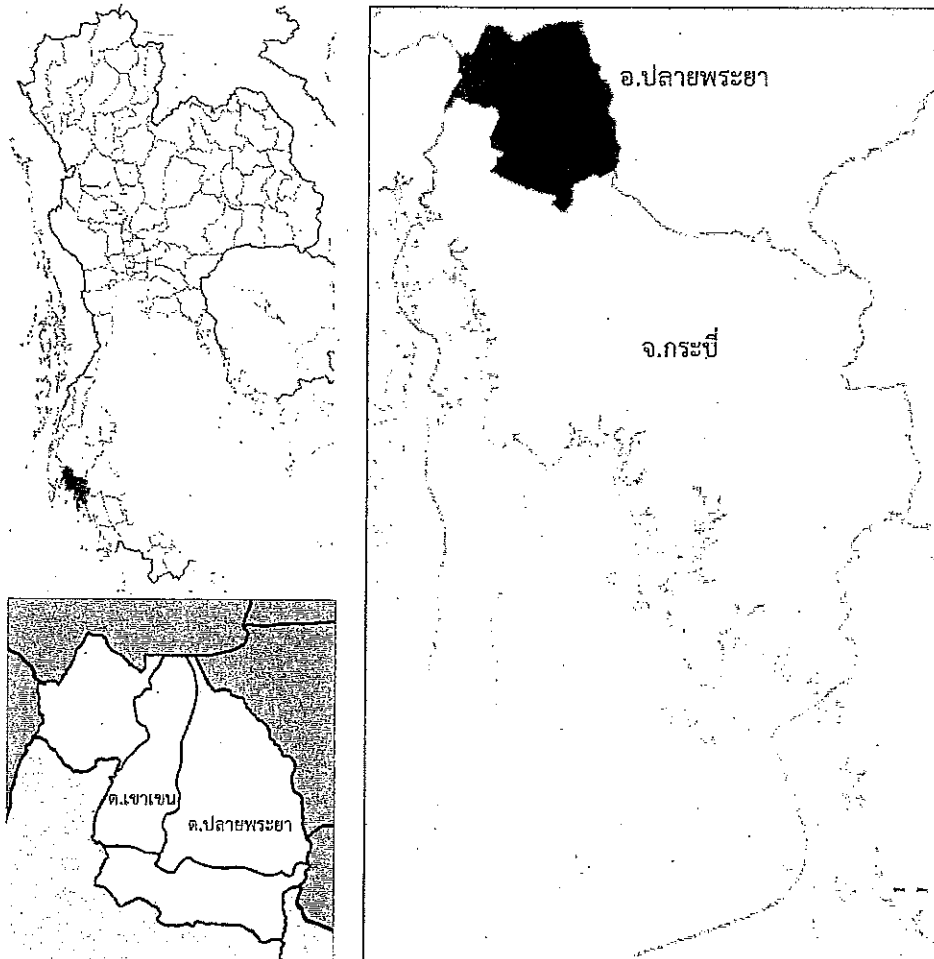
(2) กระบวนการผลิตจะต้องผ่านการควบคุมตรวจสอบ มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิตและผู้ประกอบการค้าทุเรียนทะเลหอย รวมทั้งต้องมีเอกสารกำกับเพื่อการตรวจสอบย้อนกลับได้

(9) เงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา 15

(1) จัดให้มีการขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิต และผู้ประกอบการค้า ที่ประสงค์จะขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนทะเลหอย

(2) ผู้ขอขึ้นทะเบียนสมาชิกผู้ผลิต และผู้ประกอบการค้า จะต้องปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงาน สำหรับสมาชิกผู้ขอใช้สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ทุเรียนทะเลหอย และดำเนินการตามแผนการควบคุมตรวจสอบ ทั้งกระบวนการผลิตในระดับผู้ผลิต และระดับจังหวัด

แผนที่แสดงแหล่งภูมิศาสตร์ ทุเรียนทะเลหอย

ขอบเขตพื้นที่การผลิตทุเรียนทะเลหอย ครอบคลุมพื้นที่ ตำบลปลายพระยา และตำบลเขาเขน
อำเภอปลายพระยา จังหวัดกระบี่